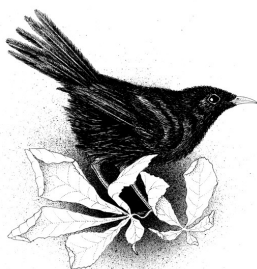

Kosovský občasník

č. 9

Z obsahu:

- 🕒 rozhovor s ...
- 🕒 pozvánka na akce
- 🕒 okénko pro milovníky historie
- 🕒 receptový koutek

LÉTO 2013

ROZHOVOR S ...

Úvodní rozhovor devátého čísla Kosovského občasníku se bude tentokrát týkat mimořádně zajímavého konička, tedy spíše v případě našeho hosta, mimořádně zajímavého povolání. Budeme si povídat s panem **Pavlem Píglem** o létání. A věřím, že nejen mužská část našeho kosovského obyvatelstva rozhovor přečte jedním dechem a zatouží také jednou uvidět svět z výšky...

Mohl byste nám prozradit, jak jste se k létání dostal a kdy se záliba proměnila v povolání?

Létání bylo mým snem už od dětství. Netuším, po kom jsem tuto vášeň zdědil, ale už jako malý kluk jsem stavěl létající aparáty, házel je z okna a představoval si, jaké to asi je. Později jsem četl knihy o našich letcích za války, pozoroval kroužící ptáky a při bouřkách jezdil na kopec pozorovat tu sílu přírody. Jenže jsem původem z Rožmberka a odtud to je na letiště daleko. Až na učilišti jsem se dostal k inzerátu nabízejícímu základní výcvik parašutismu. Řekl jsem si, není to sice létání, ale zkusím to. Tak to vše začalo. V roce 1988 první seskoky, 1989 paraglidingový kurz, no a pak už vojna, seskoky a létání na textilu a až někdy před cca 10 lety jsem zauvažoval, že toho mlácení o zem už bylo dost a je na čase vrátit se k původnímu plánu.

Přes licenci soukromého pilota, plachtařský průkaz na obchodního pilota a instruktora, a tak je to dnes skákání i létání dohromady.

Co je na létání nejobtížnější? (Bál jste se někdy?) A naopak nejkrásnější?

Nejobtížnější je asi to, že to nikdy nebudete umět definitivně. Pořád se musíte učit, trénovat, udržovat návyky. Skákání je jiné než létání, je to více o sportu, adrenalinu, o odvaze a hlavně o sebekontrolu, není tam moc prostoru na chyby, a když se něco nepovede, nemáte moc času přemýšlet, jak to vyřešíte, prostě to musíte mít nadrcené.

Létání s motorovým letadlem je zase především o teoretické přípravě, o informacích. Je toho hodně, co musíte znát nebo alespoň vědět, kde to najdete. Jak si připravit letadlo, jak udělat navigační přípravu, mrknout a sledovat počasí. Umět ho vyhodnotit. Musíte komunikovat, znát pravidla, podle kterých se můžete někde pohybovat, řešíte palivo za letu, navigační rezervu... Je toho dost.

Plachtění je zase o čistotě pilotáže a o spolupráci s přírodou. Meteorologie je krásná věda a při plachtění se s ní setkáváte, protože potřebujete termiku, stoupavé proudy, ve kterých se ale udržíte jen za předpokladu, že 1) ho najdete a 2) nehrabete do řízení jako dřevák a létáte čistě. Pak se dá letět opravdu daleko.

Vše dohromady je to ale především o sebekázni, s jakou do toho vzduchu jdete. Občas je prostě potřeba si říct: dnes nepoletím, protože...

To asi souvisí s tím strachem v druhé části otázky. Strach je přirozený a cítím ho. Dá se naučit ho zvládat, nicméně je to spolehlivý indikátor vaší kondice a signál, kdy je potřeba se na to pro dnešek vykašlat. Lépe se připravit a pokračovat zítra nebo za lepšího počasí atd.

Na jakých strojích létáte? A je mezi nimi zážitkově nebo technicky nějaký výrazný rozdíl? (A kolik stojí letadlo? A uměl byste je opravit?)

Co se týká motorové techniky, létám Zliny 142, 226, 326, 526, Daimondy Da 20, 40, HK 36, Cessny 172, L 60 Brigadýr, L 40 Metasokol. Z plachtařské L13 Blaník.

Rozdíly jsou mezi nimi značné. Jde o rozdíl koncepcí, stáří, technologií, vybavení. U každého typu jsou trochu jiné postupy, jak předletová příprava, tak nouzové postupy atd. Nicméně ve chvíli, kdy dáte plný výkon a letadlo se dostane do vzduchu, už to je hodně podobné. Prostě to letí a starosti vám začnou až ve chvíli, kdy budete chtít zase přistát.

Obecně se dá říci, že pořídit stroj na rekreační létání se dnes dá za statisíce, do firmy za miliony, ale je to opravdu typ od typu a kus od kusu.

Poslední část otázky je: jestli si umím něco opravit. Asi bych uměl, ale u letadel v leteckých pracích to nejde, dokonce nesmíte. Letadlo je zahrnuto do systému, který hlídá jeho údržbu a letovou způsobilost, životnosti jednotlivých celků a po každých odlétaných 50 hodinách jde na servisní prohlídku.

Co na Vaše zajímavé, ale zároveň – řekla bych i nebezpečné – povolání říká Vaše rodina? Jsou to také letečtí nadšenci?(Zajímají se Vaši synové např. o parašutismus, leteckou akrobacii? Nebo Vaše žena?)

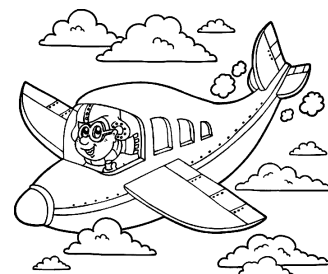
Já vlastně ani nevím, nikdo už to neřeší. Ani bych neřekl, že řeší létání ano či ne, spíše když už na to přijde řeč, tak se to týká otázky - kde zase lítáš a proč nejsi s námi doma? Občas letíme někam jako rodina na výlet. Z toho pro mě vyplývá další úkol, protože mám letadlo jen pro 4 lidi a to nám asi nebude už brzy stačit.

U kluků nemám já osobně žádné ambice, jsem přesvědčen o tom, že s tím se člověk musí narodit a pak si tu cestu najde sám. Nijak je neodrazuji, ale ani netahám na letiště. Prostě je to na nich.

Vím, že letiště Hosín pořádá pro zájemce vyhlídkové lety. S čím by měl člověk, který se pro let rozhodne, počítat, na co se připravit? A zajímají se o tuto aktivitu spíše muži nebo ženy? (Mohli byste např. říci, jak dlouho let trvá, co lze vidět atd.?)

Vyhlídkové lety je cesta, jak lidem zprostředkovat možnost se podívat na krajinu z ptáčích perspektivy. Výhoda naší zeměpisné šířky je, že máme čtyři roční období. Krajina se neustále mění. Pořád je co objevovat. Kontrast jednoho místa, kdy rozkvetlou louku nahradí sněhová pláň nebo holku v plavkách bruslař, je tím, proč se mi to nikdy neokouká.

Vlastní proces není nijak náročný. Provozujeme www.vyhlidkovelety.cz, kde jsou kontakty, je zde možnost vytvořit si dárkový poukaz, také pár fotek pro inspiraci. Nevím, s čím by měl člověk, který se rozhodne letět, počítat, možná jen s tím, že to je závislé především na počasí a obecně je lépe létat ráno a večer. Mimo období okolo poledne, kdy se počasí projevuje termikou nebo jinak nepříjemně, aby si let každý opravdu užil. Čas je individuální a podle toho, co chce dotyčný vidět. Obecně platí, že za 60 minut se dá obletět skoro celý kraj.

Blíží se nám léto. Na jaké akce byste Kosováky na Hosín pozval? Pořádáte například nějaké aktivity pro rodiče s dětmi?

Letošní rok bude ve znamení sportovní přípravy všech odborností. Vystřídá se několik plachtařských a akrobatických kempů, budou para závody na přesnost přistání i s nočními seskoky. Tradiční akrobatický závod v září atd. Veškeré informace najdete na www.letiste-hosin.cz

Co se týká dětí, tak bude Dětský den, Drakiáda, Mikuláš. Již několik let funguje aktivita zaměřená na děti s názvem AERO juniors. Jde o dětský klub se zaměřením na letectví formou her.

Již několik let sponzorsky podporujete Kosovský čtyřboj např. zajímavými ukázkami letecké akrobacie, za což Vám patří velký dík. Chystáte se podobným způsobem i letos Kosovský čtyřboj podpořit?

Budu se snažit něco zase domluvit. Skočíme si nebo minimálně kluky přivezu. U akrobacie jsme trochu odkázáni na to, zda v té době bude nějaký akrobatický stroj na letišti. Jestliže ano, pak ho uvidíte.

Existuje nějaký „letecký sen“, který byste si rád splnil? A můžete nám jej prozradit?

Splněným snem bylo svezení se v P 51 Mustang na leteckém dnu v Chinu v Californii. To mi ukázalo cestu a další sen, kdy bych rád létal na takovém stroji. Mám pár kamarádů, kteří to už dokázali, a vím, že to není nereálné. Chce to jen pro své sny něco dělat.

Děkuji Vám za velmi zajímavý rozhovor.

Vladimíra Havlíčková

RECEPTOVÝ KOUTEK

Jahodové řezy s tvarohem

3 vejce, 3/4 hrnku oleje, 1 hrnek cukru, 1 hrnek mléka, 2 hrnky polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, kakao, 2 tvarohy ve vaničce + 2 vanilkové cukry

poleva: 1l jahodového džusu + 3 jahodové pudinky

Upečený korpus necháme vychladnout a pak potřeme tvarohem, ve kterém jsme rozmíchali dva vanilkové cukry. Poklademe jahodami a zalijeme pudinkem/polevou. Necháme ztuhnout.

Hrníčková buchta s tvarohem a Margotkou nebo s čoko kousky

2 hrnky polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 1 hrnek cukru, 1 hrnek mléka, 3/4 hrnku oleje, 1 vanilkový cukr, 2 vejce, 2 polévkové lžíce kakaa, 2 pol. lžíce rumu

Tvarohová náplň: 3 tvarohy (kostky, ne ve vaničce), 2 vejce, 1 hrnek mléka, 1 hrnek cukru, 1 vanilkový cukr, 1 vanilkový pudink - prášek, rum

Na posyp: **nastrouhaná Margotka nebo čokoláda**

Prísady na těsto smícháme postupně cukr, vejce atd. Nalijeme na plech.

Prísady na tvarohovou náplň ušleháme a nalijeme na těsto.

Postrouháme Margotkou nebo čokoládou a dáme péct do vyhřáté trouby na 170°C cca 50 minut (podle trouby). Rychlá a bezvadně vláčná buchta.

Pavla Pígllová

POZVÁNKA NA PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Kácení májky a dětský den

Všichni Kosováci jsou i se svými rodinami zváni na **tradiční kácení májky**, které se uskuteční **8. června od 18 hodin**.

Odpoledne **od 15 hodin** proběhne **dětský den** – děti si zasoutěží, opečou buřty a získají drobné sladké odměny.

Všichni jste srdečně zváni, přijďte se pobavit!

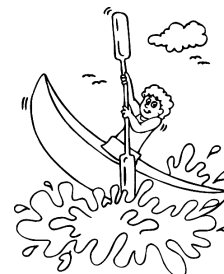
Kosovský čtyřboj „IV. ročník“ 2013

27. 7. 2013 u rybníka Punčocha

Registrace družstev: 10,00 – 11,15 hod., start závodu v 11,30 hod.

4členná družstva (plavání, běh, plavba na kanoi a pití piva)

Startovné 500,- Kč pro jednotlivá družstva,
hlavní cena - **sud piva**.

Přihlášky na www.kosov-cb.cz, zaslat na email: ctyrboj.kosov@seznam.cz **do 20. 7. 2013**

Občerstvení, dobrá zábava, slosovatelné ceny + doprovodný program
zajištěn

(Ukázka seskoku padákem a izraelského obranného systému Kraft maga).

Fanoušci a sponzoři vítáni.

Tato akce není pojištěna.

Za organizátory Miroslav Šubjak

OHLÉDNUTÍ ZA PROBĚHLÝMI AKCEMI

Tříkrálová sbírka v Kosově

Před Vánocemi chodil Kosovem opět Mikuláš se svou družinou (i s pekelnou kozou), pak si Kosováci mohli na předvánočním setkání zazpívat koledy, ochutnat cukroví a punč a děti ozdobily stromek vedle senového betlému svými, často vlastnoručně vyrobenými, ozdobami. A vánoční čas tentokrát dovršila a zakončila v neděli 6. ledna 2013 Tříkrálová sbírka.

V Kosově se sbírka organizovala poprvé; jejím hlavním pořadatelem je již více než deset let Charita (a pro Kosov je hlavním organizátorem místní Charita v Boršově nad Vltavou, kde pro nás veškerou administrativu zařizovala paní Petra Horská, za což jí děkujeme).

Tři králové – **Maruška Srpová, Adam Slavík a Aninka Havlíčková** – koledovali vedení betlémskou hvězdou (**Terezka Havlíčková**) i přes nepříznivé deštivé počasí. Po chvíli je již doprovázely i další místní děti, takže se stávalo, že občas koledovalo i osm králů. Bylo to velmi přátelské odpoledne, velký dík patří všem, kteří otevřeli svoje dveře a přispěli podle svých finančních možností do kasičky na dobrou věc. Děkujeme i za sladkosti, jimiž byli malí koledníci leckde obdarováni.

Právě to bylo velmi milým překvapením pro koledníky, že jim otevřely téměř všechny kosovské rodiny, projevíly své pochopení pro tuto akci a podle svých možností přispěly potřebným lidem.

Výtěžek sbírky činil **čtyři tisíce korun** (Kosov – 3 454 Kč, Rančice – 597 Kč) a bude využit na sociální projekty pro potřebné lidi (poradna Eva) v Jihočeském kraji.

Ještě jednou všem přispěvším srdečně děkuji, velmi si jejich příspěvku vážíme. A co nám všem přát? Abychom vždy byli na straně těch, kteří jsou těmi, kdož mohou obdarovávat a pomáhat těm, kteří to potřebují...

Vladimíra Havlíčková,
vedoucí skupinky koledníků

OKÉNKO PRO MILOVNÍKY HISTORIE

Listujeme Opalickou kronikou a tentokrát se dozvíme o zvycích po narození dítěte a o dění při svatebním reji.

Zvykem tu bývalo, že při narození dítěte všechny velké selky nosily rodičce do kouta slepičí polévku ve zvláštních hliněných, různě zdobených, hrncích, které se nepoužívaly k jinému účelu, v polévce byla uvařená slepice, která měla opět dodat sílu rodičce a povzbudit její organismus. Mimo to se rodičce nosily kosmatice, dále vína, kořalka a o hodech, kde se sešly ženy i příbuzné novopečené maminky, se držela hostina. Kmotra dítěte se pak postarala o caltu (pletená houska) mnohdy přes metr dlouhou. Dnes se již tento zvyk nedodržuje, zcela vymizel, snad jen v muzeích můžeme spatřit ony koutníky, jak se těmito hliněným hrncům říkalo.

O veselkách vždy vyhrávala hudba - čím byli snoubenci bohatší, tím byla svatba větší. Tak je tomu vlastně dodnes. Zpravidla u takové veselky býval jeden vůz se čtyřspřežím, vedený kočím, jemuž se říkalo první forman. Ten seděl na zadním podsedním koni a opatěmi řídil přední pár. Za ním jely obvykle ještě dva až čtyři vozy v párovém spřežení a jednokoňské kočárky podle počtu svatebčanů. (My už ovšem takovéto povozy již na našich silnicích nespattíme, vystřídala je auta...)

Pořadatelem celé veselky byl vždy družba, který měl vše na starosti – zahajoval i nošení jídla na stůl a zvlášť mu bylo vyhrazeno nést první polévku, s níž při stolování schválně upadl, a talíř rozbil, což sloužilo k všeobecnému obveselení.

Jídávala se při svatebním veselí také krupičková kaše, která bývala posázena různým cukrovím, a do kaše mládenci i starší z legrace nastrkali družičkám lžice držátky dovnitř.

Taková veselka trvala až tři dny a účastníků bývalo ke stovce...

Zdroj: Třeboňský archiv

A na závěr občasníku nesmí chybět tradiční omalovánka pro nejmenší čtenáře:

KULTURNÍ POZVÁNKY

Ač tomu počasí příliš neodpovídá, blíží se k nám léto a s ním se naskýtá i otázka, kam se v okolí vypravit – s přáteli či s rodinou. Aktuální informace o kulturním dění v Českých Budějovicích naleznete na následujícím odkazu: kultura.c-budejovice.cz. Celoroční přehled o akcích v nedalekém Českém Krumlově pak mj. získáte na webovém odkazu <http://www.ckrumlov.info/docs/cz/atr176.xml>.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA OBČASNÍKU

Uzávěrka příspěvků a informací do 10. čísla bude **15. 11. 2013**, aby číslo mohlo vyjít před vánočními svátky. Příspěvky lze poslat e-mailem na adresu kosovsky.obcasnik@seznam.cz, popř. doručit v Kosově na č.p.7 (na návsi) V. Havlíčkové.

Příjemné prožití letních měsíců a především dovolené Vám přeji všichni, kteří se podílejí na vydávání Kosovského občasníku!

Na přípravě občasníku se podíleli autoři článků, Vladimíra Havlíčková a Obecní úřad Kamenný Újezd, který zajistil nakopírování občasníku v počtu 55 ks.